

1 KOR. 15. LIJKEN DIE OPSTAAN

Ds. R. D. Anderson, v.d.m. te Katwijk

Jezus stond op uit het graf na drie dagen. Het aantal ooggetuigen van dit feit liepen in de honderden. Maar het christelijk geloof gaat een stap verder dan dat je alleen overtuigd wordt van het feit dat Jezus zelf uit het graf kwam. Door het geloof zeggen we dat ook wij ooit bij de wederkomst uit het graf zullen opstaan.

Hoe kan dat? Jezus' lichaam werd niet verteerd. Het onderging geen ontbinding. Nog meer verwonderlijk, dat zijn in doeken gewikkelde lichaam levend uit de graftombe kwam. Maar als je lichaam nu eeuwen lang in het graf ligt? Als het lichaam helemaal tot stof is vergaan? Wat dan?

Deze vraag heeft ertoe geleid dat sommige Korintiërs meenden niet te kunnen geloven in de opstanding uit de dood, Jezus uitgezonderd. Paulus is zowel geduldig met deze mensen – hij neemt de moeite om er uitgebreid op in te gaan – als fel. Hij noemt ze 'dwaas' (v.36) en zegt dat als je niet in de opstanding uit de dood gelooft (hij spreekt letterlijk van 'de opstanding van lijken') je nog steeds in je zonden ligt en het geloof in Jezus baat je *niets!*

Geduldig leidt hij onze gedachten in drie etappes.

Allereerst doet hij ons denken aan het feit dat Jezus zelf naar de Schriften om onze zonden gestorven en begraven werd en ten derden dage wederom is opgestaan. Hierbij benadrukt hij de vele ooggetuigen van dit feit. Hij noemt de vrouwen die de opgestane Jezus gezien hebben overigens niet, want het gaat hem hier om rechtsgeldige getuigen. (Bij de rechtbanken destijds was het getuigenis van vrouwen, kinderen en slaven niet zomaar geldig). Zelfs meer dan 500 broeders (*niet* 'broeders en zusters' zoals de NBV) waarvan, zegt Paulus, de meesten nog in leven zijn. Met andere woorden, de Korintiërs kunnen hen nog raadplegen en ondervragen.

De tweede stap is cruciaal. Geloof in Jezus is eenwording met Jezus. Hoewel Paulus in dit hoofdstuk kort is, kunnen wij wat hij zegt aanvullen vanuit andere brieven. Wanneer wij zeggen dat Jezus om onze zonden gestorven is, zeggen wij dat *wij* in Jezus voor onze eigen zonden gestorven zijn. De doop illustreert dat volgens Paulus (Rom. 6). Onze oude zondige mens is gekruisigd met Christus en wordt begraven in het doopwater. Uit dat water staan wij op tot nieuw leven in de nieuwe mens. Maar die geestelijke opstanding in geloof is slechts een onderpand van onze lichamelijke opstanding. Geloof in Jezus' dood om onze zonden is het geloof dat ook voor ons de dood, de lichamelijke dood, overwonnen is. Als je gelooft dat Jezus uit de dood is opgestaan tot je verlossing, dan is dat geloof onlosmakelijk verbonden met het geloof dat ook jouw lichaam in Hem de dood zal overwinnen.

Buiten Christus om, zijn wij met Adam verbonden. En in Adam erven wij de doodstraf die komt over al zijn nageslacht. De enige manier om de dood te overwinnen is je door het geloof te verbinden met Christus. Christus is verheven tot hemelse koning en regeert nog steeds hemel en aarde vanaf zijn troon in het hemelse Sion. Hij is bezig om alle vijanden onder zijn voeten te leggen (Ps. 110). De laatste vijand, de dood, zal hij definitief wegdoen bij zijn wederkomst wanneer alle gelovigen zullen opstaan in zijn kracht tot eeuwig leven. Als slechts Jezus de lichamelijke opstanding zou mogen genieten, dan is de kracht van de dood in Hem niet overwonnen. Zijn opstanding heeft pas zin, wanneer het de principiële overwinning is over de dood zelf. Je geloof staat of valt met de overtuiging dat de lijken van overleden gelovigen eens in Christus uit hun graf zullen opstaan.

Bij de derde stap probeert Paulus ons een helpende hand te bieden in het begrijpen van de opstanding van ontbonden lijken. Hij gebruikt de analogie van zaad dat in het najaar gezaaid wordt om vervolgens pas in het voorjaar als plant uit de grond te komen. Deze analogie was in zijn tijd zeer toepasselijk omdat men destijds aannam dat het zaad onder de grond ging verrotten en sterven vóór dat het opnieuw tot leven kwam als plant. Paulus gebruikt deze aanname als analogie voor de opstanding van onze lijken. Hoewel onze lichamen onder de grond zullen afsterven en vergaan, kan God ze opnieuw tot stand brengen, en dan met veel meer eer en schoonheid dan wat ze waren. Paulus werkt dit als volgt uit:

Aard van gezaaide lichaam	Aard van opgestane lichaam
vergankelijk oneer zwakheid <i>psuchikos</i> (bestaande uit <i>psuchè</i>)	onvergankelijk aanzien kracht <i>pneumatikos</i> (bestaande uit geest)

Hoewel de eerste drie verschillen gemakkelijk te verstaan zijn, lijkt de laatste voor ons een beetje vreemd. Paulus bedoelt dit. Het lichaam van Adam wordt in de Bijbel omschreven als *psuchikos* wat erop neerkomt als ‘uit de natuur’ (NBV ‘aards’). Het woord neemt Paulus uit Gen. 2:7. Hij bedoelt dat het uit de stof van de aarde gemaakt is, dat is, dat het van vlees en bloed is. Nou, net als de aard van het gezaaide zaad heel anders is van de plant die later uit de aarde komt, zo is het ook met onze opstandingslichamen. Wij krijgen *ons* lichaam terug, maar het is ineens gebouwd uit een andere stof, hemelse stof, die Paulus ‘geest’ noemt.

Wil je weten wat voor kwaliteiten onze opstandingslichamen zullen hebben, dan moet je kijken naar het opstandingslichaam van Jezus (verg. Fil. 3:20-21). Want Hij heeft dat als eerste meegemaakt. Ook zijn opstandingslichaam was niet langer vlees en bloed zoals voorheen, maar van de hemelse stof ‘geest’. Het was nog *zijn* lichaam. Hij zag er hetzelfde uit. Hij kon eten en drinken. Zijn geheugen en herinneringen waren allemaal intact. Maar Hij kon ook door muren lopen. Hij hoefde niet meer te eten om te overleven (verg. 1 Kor. 6:13a). Wij zullen onszelf, onze eigen identiteit, niet verliezen bij de opstanding! Verre van dat! Maar wij krijgen wel een geheel vernieuwd lichaam dat veel meer mogelijkheden biedt en bovenal een garantie voor de eeuwigheid meekrijgt. Wanneer je dat inziet en in Christus overtuigd van wordt, geeft dat moed om nu dit aards lichaam geheel en al in Christus’ dienst te stellen.

Stellingen en vragen

1. Hebben kerken (zoals de PKN), die het toestaan om niet te geloven in de lichamelijke opstanding, recht van bestaan?
2. Maakt geloof in de opstanding het makkelijker om risico’s te durven nemen om het evangelie, of vervolgingen te doorstaan? (zie 2 Kor. 1:8-10)
3. Besprek de stelling: Als wij onze herinneringen bij de opstanding zouden verliezen, zouden we ook niet meer weten waarom Jezus gestorven is.
4. Zie je met spanning uit naar de opstanding? Wat kan je daarvan weerhouden?